

مطالعه اثر فشار گاز هلیوم بر میزان کاهش دوره زمانی پالس لیزر CO2 با استفاده از تکنیک برشگر پلاسما فاطمه رضائی ^۱، صالحه بهشتیپور ^۲، امیرحسین براتی سده ^۳ ^۱ دانشکده فیزیک،دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی، شریعتی، تهران-ایران ۲دانشکده فیزیک، دانشگاه تبریز، بلوار ۲۹ بهمن، تبریز-ایران

۲۵اشتکده فیزیک، داشتگاه تبریز، بلوار ۲۲ بهمن، تبریز–یران ^۳ پژوهشکده لیزر و پلاسما، دانشگاه شهید بهشتی، اوین، تهران−ایران

چکیدہ

در این مقاله، شبیهسازیای از مدل کندگی لیزری به منظور محاسبه میزان جذب حاصل از پلاسمای هدف آلومینیومی انجام شده است. در اینجا، نمونه در گاز زمینه هلیوم در فشارهای mbar 1000 mbar، ۵۰۰، ۳۰۰ و ۱۰۰ قرار دارد. سپس، لیزر دومی از این پلاسما عبور میکند که دچار برش پلاسمایی میشود، بدین نحو که طول زمانی پالس دوم لیزر به واسطه جذب پلاسما کاهش می یابد. در این تحقیق، مشاهده شده است که با افزایش فشار گاز محیط، میزان طول پالس لیزر بیشتر کاهش می یابد.

مقدمه

محاسبات و شبیهسازی

در این شبیه سازی، گسترش پلاسما تنها در یک بعد درنظرگرفته شده است و ناحیهی پلاسما به ۲۵۰ لایه به ضخامت mm 60 تقسیم شده است. طول موج فرودی برابر mm ۲۰.۶، پهنای زمانی برابر ۵۰ نانوثانیه و شدت فرودی برابر 10¹⁷ W/m² فرض شده است. از گاز زمینهی هلیوم در فشارهای مختلف mbar 1000، ۲۰۰، ۵۰۰، ۳۰۰ و ۱۰۰، به عنوان گاز محیط پلاسمای آلومینیومی استفاده شده است. رفتار مکانی و زمانی دمای نمونهی آلومینیومی در مدل گرمایی کندوسوز لیزری طی فرآیند تبخیر عادی توسط معادلهی رسانش گرمایی در یک بعد، به صورت زیر محاسبه می گردد[۲۰۱]:

$$c_{p}\rho[\partial T(t,x) / \partial t - u(t)\partial T(t,x) / \partial x] =$$

$$\frac{\partial}{\partial x}\lambda\partial T(t,x) / \partial x + (1 - R_{f})\alpha I(t)\exp(-\alpha x),$$
(1)

در این معادله، R_f ضریب بازتاب سطح فلز و I(t) شدت لیزر در مکان x=0 مرز میان سطح آلومینیوم و گاز محیطی میباشد. میباشند. T دمای هدف آلومینیومی و x فاصله از سطح مرزی به سمت ناحیه یدرون نمونه یآلومینیومی میباشد. (t, t) م(t, t) دمای هدف آلومینیوم میباشد. برای با خان معادلات اویلر که دربرگیرنده معادلات بقای جرم، تکانه و سرعت پس زنی سطح آلومینیوم میباشد. سپس، با حل معادلات اویلر که دربرگیرنده معادلات بقای جرم، تکانه و انرژی است و درنظر گرفتن شرایط مرزی، چهار پارامتر چگالی گاز و چگالی آلومینیوم، فشار و انرژی درونی به دست میآیند. جزئیات محاسبه مربوط به پارامترهای پلاسما در مقاله قبلی این گروه در مرجع [۳] توضیح داده شده است. میزان جذب پلاسما حاصل از فرایند برماشترالانگ معکوس الکترون-خنثی از معادله زیر بدست میآید:

$$\alpha_{en} = \frac{e^2 n_e}{\pi m_e c \upsilon^2} n_0 \sigma_c \sqrt{\frac{8k_B T}{\pi m_e}}$$
(7)

همچنین، میزان جذب پلاسما ناشی فرایند برماشترالانگ الکترون-یون از معادله (۳) محاسبه میشود [۴].

$$\alpha_{ei} = \frac{4e^6 n_e}{3hcm_e \upsilon^3} (\frac{2\pi}{3m_e k_B T})^{1/2} [1 - \exp(\frac{-h\upsilon}{k_B T})] \times (n_{Al^+} + 4n_{Al^{2+}} + n_{gas^+})$$

در این رابطهها، σ_c سطح مقطع جذب فوتون، n_0 چگالی عددی موضعی اتمهای خنثی و v بسامد پرتو لیزری میباشند. چگالی بحرانی پلاسما طبق رابطه زیر از طریق طول موج لیزر λ بدست میآید [۵]: $1/1 \times 10^{21}$

$$N_c[cm^{-3}] \cong \frac{1/1 \times 10^{-1}}{\lambda^2 [\mu m]} \tag{(f)}$$

همچنین، به منظور برش لیزر توسط پلاسما، بایستی رابطه بین شعاع پلاسما و چگالی آن در دو وضعیت ۱ و ۲ توسط معادله (۵) برقرار باشد [۶].

$$R_1^3 n_1 = R_2^3 n_2, (0)$$

زمان مربوط به طول پالس نور عبوری از پلاسما از معادله (۶) با دانستن شعاع پلاسما زمانی که عبور به ۱۰ (*R*10) و ۹۰ (*R*10) درصد میرسد، محاسبه می گردد [۲]:

$$t_r=rac{\left(R_{90}-R_{10}
ight)}{V},$$
 (۶)
در این معادله V سرعت گسترش پلاسما است.

۳)

نتايج و بحث

شکل ۱ تحول زمانی چگالی الکترونی پلاسما را در پنج فشار مختلف نشان میدهد.

شکل ۱: تحولات زمانی چگالی الکترونی هدف آلومینیومی در فشارهای ۱۰۰۰ mbar، ۲۰۰، ۵۰۰ و ۱۰۰ از گاز هلیوم.

همانطور که در این شکل مشاهده می شود با گذشت زمان میزان چگالی الکترونی افزایش یافته و فشارهای بالاتر، چگالی الکترونی بزرگتری را ایجاد می کند. به منظور بر آورد میزان برش لیزر توسط پلاسما، ضرایب جذب برماشترالانگ معکوس الکترون-یون و الکترون-خنثی در شکلهای ۲ و ۳ نشان داده شده است.

شکل ۲: تغییرات زمانی ضریب جذب الکترون-یون محیط پلاسمای القاییده لیزری در فشارهای مختلفی از گاز هلیوم.

شکل ۳ میزان جذب پلاسما را بدلیل اثر برماشترالانگ معکوس الکترون-یون بر حسب تابعی از زمان و فشار گاز محیط نشان میدهد. همانطور که در این شکل مشاهده میشود با افزایش فشار میزان جذب پلاسما افزایش مییابد. دلیل این امر این است که افزایش فشار منجر به افزایش چگالی الکترونی میشود که این امر طبق معادلات (۲) و (۳) سبب ازدیاد ضرایب جذب میشود.

شکل ۳: تحولات زمانی ضریب جذب الکترون-خنثی پلاسمای هدف آلومینیومی واقع در محیط گازی هلیوم در فشارهای مختلف.

شکل ۴ میزان کاهش طول زمانی پالس لیزر را از ۵۰ ns به ۱۴.۴ ns در فشار ۱۰۰ mbar از گاز زمینه هلیوم نشان میدهد.

شکل ۴: شماتیکی از میزان کاهش دوره زمانی پالس لیزر CO₂ از زمان (A) ۵۰ نانوثانیه به (B) ۱۴.۴ نانوثانیه، در فشار ۱۰۰ mbar از گاز هلیوم.

همانطور که در این شکل ملاحظه می شود طول پالس به میزان ۱۴.۴ ns کاهش یافته است.

نتيجهگيرى

در این مقاله، کوتاهی پالس لیزر در فشارهای مختلفی از گاز هلیوم بررسی شده است. نتایج این پژوهش نشان داده است که افزایش فشار گاز زمینه، سبب افزایش برش پلاسمایی و کوتاهی بیشتر طول پالس لیزر شده است.

مرجعها

1. M. Aden, E. Beyer, G. Herziger, and H. Kunze, J. Phys. D: Appl. Phys. **25**, 57 (1992). 2. G. Colonna, A. Casavola, and M. Capitelli, Spectrochim. Acta, Part B **56**, 567 (2001).

3. F.Rezaei, and S. H. Tavassoli, Phys. Plasmas 20, 013301 (2013).

4. L. J. Radziemski and D. A. Cremers, Laser-Induced Plasmas and Applications (CRC, 1989), Vol. 21.

5. S. Eliezer, The Interaction of High-Power Lasers with Plasmas, 2002.

6. L. Dhareshwar, P. Naik, & D. Bhawalkar, Rev. Sci. Instrum. 62, 369 (1991).